«مهندسی اموال دریاچه امیر» یک مهندس جوان را به دادگاه فراخواند

دستگاه‌های ثبت‌شده در ۱۴۰۲ در دریاچه امیر، بدون مجوز زیست‌محیطی فعال بوده‌اند

(خبرنگار مهندسی)

دادگاه عمومی شهر نارون روز سه‌شنبه ۱۲ مهر ۱۴۰۴ پرونده‌ای را رسیدگی کرد که در آن یک مهندس جوان به اتهام فعالیت بدون مجوز زیست‌محیطی در دریاچه امیر مورد بازجویی قرار گرفت. این پرونده که از سوی اداره کل محیط زیست استان نارون به دادگاه ارجاع شده، ۱۲ دستگاه تصفیه آب و فاضلاب را در بازه زمانی ۱۴۰۲ تا ۱۴۰۳ بدون اخذ مجوز زیست‌محیطی نصب و راه‌اندازی کرده است. متهم پرونده، مهندس کامران نوروزی، در جلسه دادگاه گفت که تصور می‌کرده نصب دستگاه‌ها تابع مقررات شهرداری است و از الزام مجوز زیست‌محیطی آگاه نبوده است. وکیل مدافع او نیز مدعی شد که موکلش صرفاً مجری طرح بوده و مسئولیت اصلی بر عهده کارفرما است.

در مقابل، کارشناس اداره کل محیط زیست نارون گزارش داد که آب خروجی این دستگاه‌ها پس از ورود به دریاچه امیر، میزان اکسیژن محلول آب دریاچه را در فاصله ۲۰۰ متری از محل تخلیه تا ۴۰ درصد کاهش داده است. این کاهش اکسیژن به مرگ دست‌کم ۳۱۰ کیلوگرم ماهی در تابستان ۱۴۰۳ منجر شد. دادستان شهرستان نارون نیز اعلام کرد که پرونده مشابهی نیز علیه کارفرمای طرح در حال بررسی است و احتمال دارد به زودی مطرح شود.

دادگاه پس از استماع دفاعیات، رأی به تعلیق اجرای حکم به مدت ۱۸ ماه داد و متهم را ملزم کرد ظرف ۶ ماه گزارش ارزیابی زیست‌محیطی را به اداره کل محیط زیست ارائه کند. در صورت ارائه گزارش و اجرای اقدامات اصلاحی، پرونده مختومه خواهد شد. اما در صورت تخلف، حکم قطعی اجرا خواهد شد. این رأی که نخستین رأی در زمینه مسئولیت مهندسی در قبال آلودگی دریاچه امیر است، بحث‌های زیادی در میان مهندسان و فعالان محیط زیست برانگیخته است.

(ادامه در صفحه ۱۴ ستون ۳)

مهندسی اموال دریاچه امیر

(گزارش ویژه)

نارون – ۱۲ مهر ۱۴۰۴: دادگاه عمومی شهر نارون روز سه‌شنبه ۱۲ مهر ۱۴۰۴ پرونده‌ای را رسیدگی کرد که در آن یک مهندس جوان به اتهام فعالیت بدون مجوز زیست‌محیطی در دریاچه امیر مورد بازجویی قرار گرفت. این پرونده که از سوی اداره کل محیط زیست استان نارون به دادگاه ارجاع شده، ۱۲ دستگاه تصفیه آب و فاضلاب را در بازه زمانی ۱۴۰۲ تا ۱۴۰۳ بدون اخذ مجوز زیست‌محیطی نصب و راه‌اندازی کرده است. متهم پرونده، مهندس کامران نوروزی، در جلسه دادگاه گفت که تصور می‌کرده نصب دستگاه‌ها تابع مقررات شهرداری است و از الزام مجوز زیست‌محیطی آگاه نبوده است. وکیل مدافع او نیز مدعی شد که موکلش صرفاً مجری طرح بوده و مسئولیت اصلی بر عهده کارفرما است.

در مقابل، کارشناس اداره کل محیط زیست نارون گزارش داد که آب خروجی این دستگاه‌ها پس از ورود به دریاچه امیر، میزان اکسیژن محلول آب دریاچه را در فاصله ۲۰۰ متری از محل تخلیه تا ۴۰ درصد کاهش داده است. این کاهش اکسیژن به مرگ دست‌کم ۳۱۰ کیلوگرم ماهی در تابستان ۱۴۰۳ منجر شد. دادستان شهرستان نارون نیز اعلام کرد که پرونده مشابهی نیز علیه کارفرمای طرح در حال بررسی است و احتمال دارد به زودی مطرح شود. این رأی که نخستین رأی در زمینه مسئولیت مهندسی در قبال آلودگی دریاچه امیر است، بحث‌های زیادی در میان مهندسان و فعالان محیط زیست برانگیخته است. عکس‌های تهیه‌شده از دستگاه‌های نصب‌شده در ساحل شرقی دریاچه امیر، لوله‌های خروجی رنگ‌شده و تغییر رنگ آب در فاصله ۲۰۰ متری از محل تخلیه، از جمله مستندات پرونده است که در جلسه دادگاه نمایش داده شد.

(ادامه در صفحه ۱۴ ستون ۳)

دستگاه‌های آلاینده در دریاچه امیر

(گزارش ویژه)

دادگاه عمومی شهر نارون روز سه‌شنبه ۱۲ مهر ۱۴۰۴ پرونده‌ای را رسیدگی کرد که در آن یک مهندس جوان به اتهام فعالیت بدون مجوز زیست‌محیطی در دریاچه امیر مورد بازجویی قرار گرفت. این پرونده که از سوی اداره کل محیط زیست استان نارون به دادگاه ارجاع شده، ۱۲ دستگاه تصفیه آب و فاضلاب را در بازه زمانی ۱۴۰۲ تا ۱۴۰۳ بدون اخذ مجوز زیست‌محیطی نصب و راه‌اندازی کرده است. متهم پرونده، مهندس کامران نوروزی، در جلسه دادگاه گفت که تصور می‌کرده نصب دستگاه‌ها تابع مقررات شهرداری است و از الزام مجوز زیست‌محیطی آگاه نبوده است. وکیل مدافع او نیز مدعی شد که موکلش صرفاً مجری طرح بوده و مسئولیت اصلی بر عهده کارفرما است.

در مقابل، کارشناس اداره کل محیط زیست نارون گزارش داد که آب خروجی این دستگاه‌ها پس از ورود به دریاچه امیر، میزان اکسیژن محلول آب دریاچه را در فاصله ۲۰۰ متری از محل تخلیه تا ۴۰ درصد کاهش داده است. این کاهش اکسیژن به مرگ دست‌کم ۳۱۰ کیلوگرم ماهی در تابستان ۱۴۰۳ منجر شد. دادستان شهرستان نارون نیز اعلام کرد که پرونده مشابهی نیز علیه کارفرمای طرح در حال بررسی است و احتمال دارد به زودی مطرح شود. این رأی که نخستین رأی در زمینه مسئولیت مهندسی در قبال آلودگی دریاچه امیر است، بحث‌های زیادی در میان مهندسان و فعالان محیط زیست برانگیخته است. عکس‌های تهیه‌شده از دستگاه‌های نصب‌شده در ساحل شرقی دریاچه امیر، لوله‌های خروجی رنگ‌شده و تغییر رنگ آب در فاصله ۲۰۰ متری از محل تخلیه، از جمله مستندات پرونده است که در جلسه دادگاه نمایش داده شد.

(ادامه در صفحه ۱۴ ستون ۳)

مهندسی اموال